

# Якщо дивитись в небеса

Дмитро Павличко

Якщо дивитись в небеса  
Вночі, як зір стоїть яса, –  
В космічних безмірів величчя,  
Зринає там твоя коса,  
Твоє чоло, твоє обличчя...  
Та я не тішуся твоїм  
Небесним образом, богине,  
Зійди сюди, зайді в мій дім,  
Побудь зі мною дві хвилини,  
І те, що я тобі повім,  
В твоєму серці не загине.  
Я грішник. Я тебе люблю  
За те, що ти, дитя небесне,  
Моїх провин ганебну тлю,  
Гіркотну трину з кукілю  
Ховаєш в своє серце чесне.